

**НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ
ГОЛОВНЕ СЛІДЧЕ УПРАВЛІННЯ**

вул. Богомольця, 10, м. Київ, 01601

**ПОВІДОМЛЕННЯ
про зміну раніше повідомленої підозри**

місто Київ

«02» 03 2026 року

Старший слідчий в особливо важливих справах 1-го відділу (розслідування злочинів, учинених в умовах збройного конфлікту) управління організації розслідування злочинів, учинених в умовах збройного конфлікту Головного слідчого управління Національної поліції України майор поліції Удовенко Іван Сергійович, розглянувши матеріали досудового розслідування у кримінальному провадженні, внесеному до Єдиного реєстру досудових розслідувань № 1202600000000460 від 19.02.2026 за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України, у зв'язку з наявністю достатніх доказів для повідомлення про підозру особі у вчиненні кримінального правопорушення, керуючись ч. 4 ст. 22, п. 6 ч. 1 ст. 40, ст. 42, ст. ст. 111-112, 276-278 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

ЄРЬОМІНА ЄВГЕНІЯ ГЕРМАНОВИЧА,
25.02.1995 року народження, уродженця с. Красна
Дубрава, Павловського району, Алтайського краю, РФ
(більш точне місце не встановлено), громадянина РФ,
військовослужбовця 34-ї окремої бригади оперативного
призначення (в/ч 3671) ЗС РФ, проживаючого та
zareєстрованого за адресою: РФ, Алтайський край,
Павловський район, с. Красна Дубрава, вул. Весенняя,
будинок 2,

про зміну раніше повідомленої підозри, а саме про те, що він підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого **ч. 1 ст. 438 КК України** – тобто у жорстокому поводженні з цивільним населенням (в редакції Закону № 2341-III від 05.04.2001).

Фактичні обставини кримінального правопорушення у вчиненні якого підозрюється Єрьомін Євгеній Германович:

З лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією Російської Федерації проти України та окупацією частини території України. В ході вказаного міжнародного збройного конфлікту 24 лютого 2022 року президент РФ оголосив початок так званої «спеціальної військової операції», що полягала у здійсненні повномасштабного вторгнення Збройних Сил Російської Федерації (далі – ЗС РФ), інших збройних формувань РФ та підконтрольних їм угруповань іррегулярних збройних формувань на територію України.

Зокрема, ЗС та інші військові формування РФ із території Республіки Білорусь 24.02.2022 здійснили перетин державного кордону України поза пунктами пропуску та, переслідуючи мету окупації українських населених пунктів, здійснювали рух Київською областю у напрямку міста Києва.

Продовжуючи рух у напрямку міста Києва, 27.02.2022 військовослужбовці ЗС та інших військових формувань РФ, в тому числі 34-ї окремої бригади оперативного призначення (далі – 34-та обрп) (в/ч 3671) ЗС РФ, зайняли позиції на території Бучанського району Київської області, зокрема, заїхали на бойовій броньованій техніці до міста Буча з метою взяття населеного пункту під контроль та забезпечення подальшого руху до міста Києва через місто Ірпінь Бучанського району Київської області.

Факт повномасштабного збройного вторгнення на територію України не приховувався владою РФ, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної Асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п. п. 1, 3 Висновку 300(2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п. п. 17, 18 наказу Міжнародного Суду ООН від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього (Україна проти РФ та ін.)».

Відповідно до ст. 2, спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 року, ці конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

З урахуванням положень ст. ст. 43, 44 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 08.06.1977 (далі – ДП I), військовослужбовці ЗС та інших військових формувань РФ є комбатантами та зобов'язані додержувати норм міжнародного права, застосовуваного в період збройних конфліктів.

Згідно до ч. 1 ст. 4 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12 серпня 1949 року (далі – Конвенція), особами, що перебувають під захистом цієї Конвенції, є ті, хто в будь-який момент та за

будь-яких обставин опиняються, у разі конфлікту чи окупації, під владою сторони конфлікту або окупаційної держави, громадянами яких вони не є.

Відповідно до положень ст. 27 Конвенції особи, що перебувають під захистом, мають право за будь-яких обставин на особисту повагу та повагу до своєї честі. До них завжди слід ставитися гуманно та захищати їх, зокрема, від будь-якого акту насильства чи залякування, та від образ.

Згідно до ст. 29 Конвенції сторона конфлікту, під владою якої є особи, що перебувають під захистом, відповідає за поведження своїх представників із цими особами, причому це не знімає особистої відповідальності з таких представників.

Згідно з положеннями ст. 31 Конвенції визначено право цивільних осіб, за будь-яких обставин, на особисту повагу, повагу до своєї честі, встановлено, що жодний примус фізичного чи морального порядку не може застосовуватися до осіб, які перебувають під захистом, зокрема з метою отримання від них або від третіх осіб якихось відомостей.

Також, згідно зі ст. 32 Конвенції забороняється застосування будь-яких заходів, які можуть завдати фізичних страждань або призвести до знищення осіб, що перебувають під захистом, які є під їхньою владою. Ця заборона поширюється не лише на вбивства, тортури, тілесні покарання, калічення та медичні чи наукові дослідження, які не викликані потребою лікування особи, що перебуває під захистом, а й на будь-яке інше брутальне поведження з боку як цивільних, так і військових властей.

Згідно до ст. 33 Конвенції жодну особу, що перебуває під захистом, не може бути покарано за правопорушення, якого вона не вчинила особисто. Колективні покарання, так само як і будь-які залякування чи терор, забороняються.

Відповідно до ст. 147 Конвенції серйозні порушення становлять такі порушення, що охоплюють, зокрема, такі дії, якщо їх здійснено проти осіб або власності, які перебувають під захистом цієї Конвенції: умисне вбивство, тортури або нелюдяне поведження, зокрема біологічні експерименти, які умисно спричиняють великі страждання чи серйозні травми тілу чи здоров'ю.

Згідно до положень ч. 2 ст. 75 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 8 червня 1977 року (далі – ДП I), заборонені й будуть залишатися забороненими в будь-який час і в будь-якому місці такі дії, незалежно від того, чиняться вони представниками цивільних чи воєнних органів: а) насильство над життям, здоров'ям і фізичним та психічним станом осіб, зокрема: а.1) вбивство; а.2) катування всіх видів - фізичні чи психічні; а.3) тілесні покарання; а.4) каліцтво; б) знущання над людською гідністю, зокрема, принижуюче й образливе поведження, примус до проституції чи непристойне посягання в будь-якій його формі; с) взяття заручників; d) колективне покарання; е) погрози вчинити будь-яку з вищезазначених дій.

Відповідно до ст. 8(2)(а)(ii) Римського статуту Міжнародного кримінального суду катування є воєнним злочином.

Так, громадянин РФ, військовослужбовець 34-тої окремої бригади оперативного призначення ЗС РФ (в/ч 3671) Єр'омін Євгеній Германович,

обіймаючи посаду навідника-розвідника розвідувальної роти 34-ї обрп, разом з іншими невстановленими військовослужбовцями рф, починаючи з 24.02.2022 прийняв безпосередню участь у актах збройної агресії, в тому числі в період часу з 27.02.2022 по 30.03.2022 на території Київської області, а тому відповідно до ст. 43 ДП І мав статус комбатанта і був зобов'язаний дотримуватися норм міжнародного права, застосовуваного в період збройних конфліктів, а також усвідомлював існування міжнародного збройного конфлікту.

Протягом березня 2022 року Єрємін Є.Г. та інші військовослужбовці 34-ї окремої бригади оперативного призначення ЗС РФ перебували на території міста Буча Київської області, а саме утримували та контролювали сектор міста, який охоплював, у тому числі, вулицю Мрії, Києво-Мироцьку, Шевченко та прилеглі вулиці.

У цей же період часу у приватних будинках по вулиці Мрії, Києво-Мироцькій, Шевченко та прилеглих вулицях в місті Буча Київської області перебували місцеві жителі, які були одягнуті у цивільний одяг, участі у бойових діях не брали, до таких дій не готувалися, не мали при собі жодної зброї, знарядь чи засобів, що могли б загрожувати військовослужбовцям ЗС РФ, тобто були цивільними особами, які ховалися у приміщеннях будинків та своєю поведінкою не компрометували, не провокували і не становили загрози. Про вказані обставини було достеменно відомо військовослужбовцям ЗС РФ, які після взяття міста Буча Київської області під контроль, розмістили свої блок-пости, здійснювали періодичні перевірки цивільного населення та патрулювання в районі вказаних будинків, контролюючи їх таким чином.

Так, Єрємін Є.Г. 24.03.2022, у обідній час доби, разом з шістьма невстановленими військовослужбовцями ЗС РФ, будучи озброєними автоматичною стрілецькою зброєю, спорядженою бойовими набоями, прибули за місцем мешкання потерпілого [REDACTED], [REDACTED] року народження, за адресою: м. Буча, [REDACTED] який був одягнутий у цивільний одяг, участі у бойових діях не брав, до таких дій не готувався, не мав при собі жодної зброї, знарядь чи засобів, що могли б загрожувати військовослужбовцям ЗС РФ, тобто був цивільною особою у розумінні ст. 50 ДП І, який знаходився у власному домогосподарстві, своєю поведінкою не компрометував, не провокував і не становив загрози з метою виявлення осіб, які мають проукраїнські погляди та можуть здійснювати супротив російсько-окупаційним військам та надавати підтримку силам безпеки і оборони України.

Надалі, військовослужбовці вказаного підрозділу ЗС РФ провели обшук у будинку потерпілого, під час якого виявили мобільні телефони та радіостанцію, які належать останньому. Після чого, військовослужбовці ЗС РФ затримали [REDACTED] та під конвоєм доставили до перехрестя вулиці Києво-Мироцької та Революції Гідності в м. Буча, де посадили останнього до вантажного автомобіля.

У подальшому, без розриву в часі, невстановленими військовослужбовцями ЗС РФ до вказаного вантажного автомобіля доставлено потерпілого [REDACTED], [REDACTED] року народження,

якого затримано за місцем його перебування, за адресою: м. Буча, [REDACTED] який був цивільною особою, не мав зброї та не становив загрози.

Після чого, [REDACTED] та [REDACTED] військовослужбовці ЗС РФ відвезли на територію домоволодіння, за адресою: м. Буча, вул. Шевченка, 2є, де потерпілих помістили на горище будинку та зв'язали руки та ноги пластиковими стяжками.

При цьому, Єр'омін Є.Г., разом з іншими невстановленими військовослужбовцями ЗС РФ, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер своїх дій, передбачаючи суспільно небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, з мотивів ненависті до українців, які протистоять російсько-окупаційним військам та надають підтримку силам безпеки і оборони України, в порушення вимог ст. ст. 27, 32, 147 Конвенції та п.п. а. 2) п. а) ч. 2 ст. 75 ДП І, вчинили катування щодо потерпілих за наступних обставин.

Так, Єр'омін Є.Г., у порушення вказаних норм міжнародного гуманітарного права, звинувативши потерпілих у корегуванні вогню та з метою примусити останніх вчинити дії, що суперечать його волі, а саме надати інформацію щодо місць дислокації військовослужбовців Сил безпеки і оборони України, нахилився до [REDACTED], який перебував на підлозі, повернув його на правий бік обличчям до потерпілого [REDACTED] та сів на ноги обмеживши можливість вільного пересування. У цей же час, невстановлений військовослужбовець ЗС РФ, який перебував поруч, наніс [REDACTED] близько п'яти електричних розрядів електрошокером у ділянку лівої ноги, чим спричинив йому фізичний біль та сильні моральні страждання.

Після цього Єр'омін Є.Г. припинив утримання [REDACTED] та покинув приміщення горища. Повернувшись через 10-15 хвилин Єр'омін Є.Г. перевернув [REDACTED] обличчям до підлоги, сів на його спину, притиснув лівим коліном ліве плече таким чином утримуючи останнього, а інший невстановлений військовослужбовець ЗС РФ, який раніше застосовував електрошокер, сів на ноги [REDACTED] та піднявши тканину штанів здійснив надріз ножем задньої поверхні правої гомілки потерпілого, чим заподіяв шкоду його здоров'ю, фізичний біль та сильні моральні страждання.

Вказаним катуванням (тортурами) цивільної особи [REDACTED], Єр'омін Є.Г. вчинив жорстоке поводження з цивільним населенням.

Надалі, без розриву в часі, Єр'омін Є.Г., спільно з іншим невстановленим військовослужбовцем ЗС РФ, відвели [REDACTED] до ванної кімнати, яка знаходилась на першому поверсі будинку.

Після цього, перебуваючи у приміщенні ванної кімнати, Єр'омін Є.Г. наніс потерпілому [REDACTED] удар по нозі в ділянку колінного суглоба, примусивши його схилитися над душовою кабіною, та утримував останнього за шию, чим обмежував можливість вільного пересування, а в той же час інший невстановлений військовослужбовець ЗС РФ утримував ніж біля шиї потерпілого та висловлював на його адресу погрози вбивством, створюючи реальну загрозу для життя та здоров'я потерпілого.

Вказаним катуванням (тортурами) цивільної особи [REDACTED], Єр'омін Є.Г. вчинив жорстоке поводження з цивільним населенням.

Внаслідок указаних дій [REDACTED] та [REDACTED] заподіяно сильних моральних та психічних страждань.

Отже, Єрьомін Є.Г. будучи навідником-розвідником розвідувальної роти 34-тої окремої бригади оперативного призначення ЗС РФ, 24.03.2022 в вечірній час, перебуваючи на території приватного домоволодіння [REDACTED] по вул. [REDACTED] в м. Буча Київської області, усвідомлюючи наявність міжнародного збройного конфлікту та те, що [REDACTED] та [REDACTED], є цивільними особами, які перебувають під захистом міжнародного гуманітарного права, та не становлять загрози, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи суспільно небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, в порушення положень ст. ст. 27, 32, 147 Женевської Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12 серпня 1949 року та п.п. а. 2) п. а) ч. 2 ст. 75 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 08.06.1977, за попередньою змовою групою осіб, звинувативши потерпілих у корегуванні вогню та з метою примусити останніх вчинити дії, що суперечать його волі, а саме надати інформацію щодо місць дислокації військовослужбовців Сил безпеки і оборони України, вчинив катування (тортури) щодо потерпілих шляхом нанесення потерпілому [REDACTED] близько п'яти електричних розрядів електрошокером у ділянку лівої ноги та надрізу ножем задньої поверхні правої гомілки. Потерпілому [REDACTED] нанесено удар по нозі в ділянку колінного суглоба та висловивши на його адресу погрози вбивством утримувавши ніж біля шиї потерпілого.

Зазначеним катуванням з потерпілими Єрьомін Є.Г. вчинив жорстоке поводження з цивільним населенням.

Таким чином, Єрьомін Є.Г. підозрюється у жорстокому поводженні з цивільним населенням, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України (в редакції Закону № 2341-III від 05.04.2001).

Старший слідчий в ОВС 1-го відділу
(розслідування злочинів, учинених в умовах
збройного конфлікту) управління організації
розслідування злочинів, учинених в умовах
збройного конфлікту Головного слідчого
управління Національної поліції України
майор поліції

Іван Сергійович УДОВЕНКО

ПОГОДЖЕНО

Прокурор четвертого відділу першого
управління процесуального керівництва та
підтримання публічного обвинувачення
Департаменту протидії злочинам, вчиненим в
умовах збройного конфлікту,
Офісу Генерального прокурора
«02» 03 2026 року

Владислав Сергійович ДЯТЕЛ

Одночасно, у відповідності до вимог ст. ст. 42, 277 КПК України роз'яснено, що підозрюваний має право:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;

2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;

3) на першу вимогу мати захисника і зустріч із ним незалежно від часу в робочі, вихідні, святкові, неробочі дні до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту – зустрічі без обмеження в часі та кількості у робочі, вихідні, святкові, неробочі дні; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних діях; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів для оплати такої допомоги;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний має також інші процесуальні права передбачені цим Кодексом.

Підозрюваному вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням, особою, яка здійснює таке повідомлення.

Повідомлення про підозру вручив:
старший слідчий в ОВС 1-го відділу
(розслідування злочинів, учинених в умовах
збройного конфлікту) управління організації
розслідування злочинів, учинених в умовах
збройного конфлікту Головного слідчого
управління Національної поліції України
майор поліції

Іван Сергійович УДОВЕНКО

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____

« ____ » год. « ____ » хв. « ____ » _____ 2026 року

Захисник _____

« ____ » год. « ____ » хв. « ____ » _____ 2026 року